

Rygforløbsprogrammet: Samarbejde mellem jobcenter og det samlede sundhedsvæsen

Et velfungerende forløb for borgeren kræver, at sundhedsvæsen og arbejdsmarkedsindsats er koordinerede og sammenhængende, så behandling og beskæftigelseshensyn følges ad. Det kræver, at de aktører, der er involverede i borgerens forløb både fra sundhedssiden og beskæftigelsessiden, gensidigt udveksler relevant information.

Forløbsprogrammet for ryglidelser anbefaler, at der etableres grundlæggende strukturer, der sikrer, at aktørerne omkring et forløb altid kan komme i kontakt med hinanden for at få yderligere oplysninger, sparring eller for at koordinere.

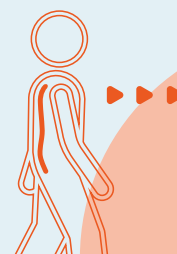
Retningslinjer for samarbejde mellem jobcenter og det samlede sundhedsvæsen

- Alle aktører bør som minimum sikre, at der er præcise og opdaterede kontaktoplysninger på afsender af al kommunikation. Det bør altid være nemt at komme i kontakt med de aktører, der tidligere har været i kontakt med borgeren. Det er derfor ikke nok at medsende kontaktoplysninger på en hel afdeling, uden at angive en navngiven person, der har haft ansvaret for borgeren. Forventningen om præcise og opdaterede kontaktoplysninger gælder både i forbindelse med henvisninger, blanketter, epikriser og øvrig kommunikation.

Derudover kan en struktur for samarbejdet mellem jobcenter og det samlede sundhedsvæsen inddrage følgende elementer:

- Udpegning af ressourcepersoner i jobcenteret, som har ansvar for patienter med rygforløb og særligt ansvar for at koordinere med sundhedscenter og øvrigt sundhedsvæsen
- Årlige møder i kommunen og/eller hospitalets optageområde, hvor fagpersoner fra jobcenter, sundhedscenter, almen praksis, praksisydere og øvrige interesserede samles for at skabe overblik over tilbud samt drøfte udfordringer for at hjælpe borgere med ryglidelser i det lokale område. Disse møder kan opbygge et øget fokus på vigtigheden af at sammentænke sundhedsvæsen og beskæftigelsesområdet, samt bidrage til konkrete løsninger til bedre samarbejde.

Kommunikation på tværs af faggrænser

Det er vigtigt, at både sundhedsvæsen og jobcenter er bevidste om, at de arbejder ud fra forskellige logikker, der kan gøre kommunikationen svær. Det er derfor afgørende, at jobcentret er tydelig omkring, hvilken information, de efterspørger, og hvordan den skal bidrage til borgerens sygedagpengesag. Omvendt er det vigtigt, at sundhedsvæsenet kontinuerligt har et blik for borgerens funktionsevne – herunder hvilke konkrete arbejdsfunktioner hvori funktionsevnen er nedsat, og i hvilken grad funktionsevnen er nedsat på kort og lang sigt, så de kan understøtte borgerens tilbagevenden til arbejde bedst muligt. Et velfungerende forløb kræver, at alle aktører er indstillet på at samarbejde og forstå hinanden:

- **Hver faglighed er værdifuld i mødet med borgeren.** Jobcentret er eksperter på arbejdsmarkedet og hvordan borgeren kan få en værdifuld arbejdsmarkedstilknytning – eller hvis det er nødvendigt en værdig tilbagetrækning. Sundhedsvæsenet er eksperter i borgerens helbredstilstand, hvordan rygproblematikken påvirker deres funktionsevne og hvilke skånehensyn, der er behov for. **Hvis der er behov for oplysninger uden for egen faglighed – så spørg!**
- Vær opmærksom på sprog. Alle sektorer anvender sprog, der er almindeligt for dem, men som ikke nødvendigvis forstås på samme måde af andre faggrupper. I kommunikation på tværs af faggrænser er det vigtigt, at betegnelser forstås af alle. Vær opmærksom på at anvende sprog, der kan forstås af både borgere og af andre faggrupper.

Når jobcentret kommunikerer med sundhedsvæsenet, skal de være opmærksomme på:	Når sundhedsvæsenet kommunikerer med jobcentret, skal de have fokus på:
• Hvilke muligheder, der er for mennesker med ryglidelser hos almen praksis, speciallæger, hospital og kommune? • Den sundhedsfaglige indsats kan ikke dikteres af behov i jobcenteret	• Hvilke funktioner kan varetages i patientens nuværende job? • Hvad er en realistisk arbejdsfunktion for borgeren efter endt behandling? • Skal der tages skånehensyn i nuværende job? • Betyder tilstanden, at andre arbejdsfunktioner skal overvejes? • Betyder tilstanden, at borgerens funktionsevne er væsentligt og varigt nedsat i konkrete/alle arbejdsfunktioner?
Anvisninger for kommunikation	Anvisninger for kommunikation
• Vær tydelig omkring hvornår i forløbet, der er behov for information. • Vær tydelige omkring, hvilken form for information I forventer fra sundhedsvæsenet for at vurdere borgerens arbejdsituation	• Hav fokus på job fra starten af sygdomsforløbet i kommunikationen med patienten • Giv tydelig lægefaglig vurdering af funktionsniveau og skånehensyn • Funktionsniveau kan med fordel vurderes af fysioterapeut involveret i patientens behandling; evt. under godkendelse af relevant læge i forbindelse med udfyldelse af blanketter

